

איש הימין הקיצוני, שעבר לגור בקריית ארבע. אחרות שימשו מסווה לקבוצת: הכנענים העתיקה, המורכבת בעיקר מבני מישפחתו הפוריה של המשורר אוריאל ("יונתן רטוש") שלה. אחרים ייצגו אל הד"ר ישראל אלדד-שייב, אביר מלכות ישראל מנחל מצריים ועד נהר פרת.

בסיגנון שנדף ממנו ריח פאשיסטי מור כר, התרועעו נגד הבוגדים, נגד הכניעה לקסינג'ר, נגד אובדן הניצחון הבטוח. בעיקר כאב להן אספקת המזון לארמיה המצרית הנצורה.

מצור מור מצור. אולם מעולם לא

אחת התופעות המיוחדות של מילחמת יום-הכיפורים היתה ריבוי הפגיעות הנפ-שיות. "העולם הזה" דן על בעייה זו עם פסיכולוג קלי-ני. להלן תשובותיו:

● **האם נכון שבמלחמה זו היו מוקרים רבים יותר של התערערות נפשית מכפי שהיינו רגילים להם במלחמות קודמות?**
כן. נראה כי אחוז מסוים ממיספר הנפ-געים נפגעו מבחינה נפשית.

● **אתה מתכוון לאנשים שנפ-געו רק מבחינה נפשית, או לאנשי שום שנפגעו גם גופנית וגם נפ-שית?**

חלק מסויים מבין הנפגעים היו חיילים שנפגעו מבחינה נפשית בלבד, ללא פג-יעה גופנית. הכוונה היא לאלה שהיו זק-רים לטיפול בעורף. מי שקרה לו משהו בשדה עצמו, וחזר לאיתנו אחרי מנוחה שם, אינו נכלל בהערכה זו. לא נכללו גם אותם חיילים שנפגעו פגיעות גופניות, ושבנוסף על כך יש להם גם בעיות נפשיות. מובן שאצלם טיפלו החילה בפגיעות הגופניות.

● **מה הם הפגעים שד פגיעה נפשית?**

יש שלוש תמונות יסודיות של הלם-קרב מבחינת הסימפטומים.
(א) מיקרים של שיתוק קאטאטוני. כלומר, אנשים שאיבדו כל מגע עם ה-סביבה. הם שוכבים על אלונקה, ללא תנועה, כשמבטם בוחה ונעוץ בנקודה כל-שהי בחלל. עם אלה אין שום תיקורת במשך תקופות ממושכות ביותר, אם אין הם מקבלים טיפול.

(ב) מיקרים של התרגשות חריפה, ש-היא כאילו המשך המצב בשדה-הקרב. החייל ממשיך להתנהג גם בעורף כאילו הוא נמצא עדיין בשיא הקרב. הוא נבהל מקולות מטוסים, כל רעש קטן גורם לו לחפש מחסה ולהתחבא מתחת למיטה. יש הרגשה חריפה ביותר של חוסר-ביטחון גופני. למרות שאין סיבה לכך.

(ג) מיקרים של מעין שילוב ותערובת של סימפטומים אלה. אותו חייל נמצא לעיתים במצב של חוסר כל מגע ותקשור-רת, ולעיתים אחרות הוא בהתרגשות חריפה, התקפות בכלי ופחד עצום ממה ש-מתרחש סביבו.

בני מראגי מאוד

● **מה הם הסימפטומים המקו-בלים ביותר?**
יש סימפטומים שהם פסיכומטוריים, כגון רעידה ניכרת בכל חלקי הגוף, גימ-גום, אובדן כושר-הדיבור, אובדן היכולת להשתמש באבר מסויים, מבלי שיש בו פגיעה גופנית, בחוש הראייה או חוש אחר.

למשל, תותחן בטנק, שהיה יודע כצלף מעולה

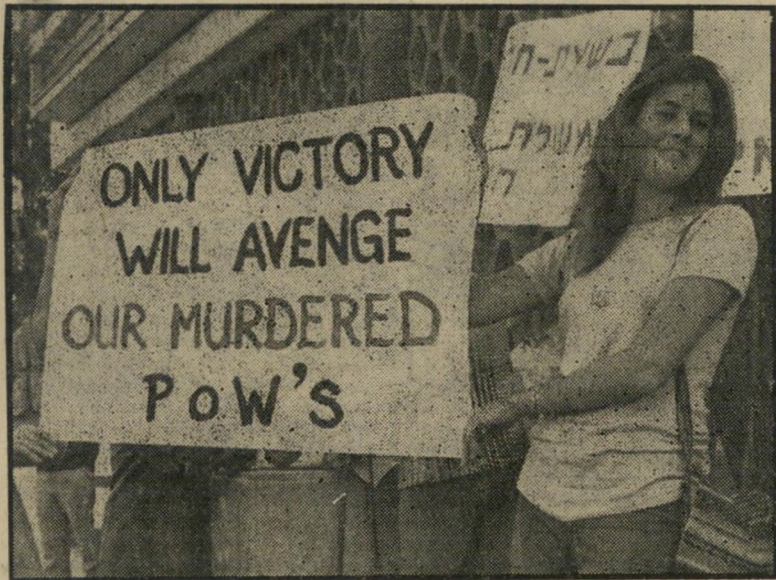
חיילים שנפגעו מהלם קרבי פונוו כמו פצועים רגילים. במקרים של תשישות, קיבלו פירווי נזולים.

רעות

חייל בכחול

אוד בול לא חלם על מילחמה, כאשר כתב את סיפרו. אך הוא לא יכול היה לפרסם את סיפרו במועד טוב יותר.

כי ראש משקיפי האו"ם במרחב בימי

מפגינה ושלט על רצח השבויים - צחק - על מה?

מילחמת ששת-הימים הוא בעל דיעות מגובשות על הסיכסוך. ולדעות אלה תהיה בהכרח השפעה רבה על החיילים הכחו-רים, המתרכזים עכשיו בין הצבאות.

אוד בול נחשב תמיד לחריג בין ראשי מטה-המשקפים. בעוד שכמעט כל קוד-מי נחשבו לאנטי-ישראלים, נראה הוא כנייטרלי אהוד. עתה מסתבר שגם הגנרל הנורווגי הלך בדרך קודמיו: השוודים (ברנדוט ופון-הורן), הדני (בניקה) והקנדי (ברנס). דעותיו לא היו מחניסות לממש-לת ישראל.

פחד מול פחד. גם אוד בול, כמו קוד-מי, הושפע מגורם אחד, המטיל את צילו על כל איש או"ם במרחב: בעיית פליטי פלסטין. טענתו היא שלא פיתרון לבעיית פלסטין, לא יישוב הסיכסוך במיזרח התי-כון.

כמי שהיה בעל דעה למילחמת ששת הימים, מתאר אוד בול את סיבת כישלונה של מועצת-הביטחון למנוע את החרפת הסיכ-סוך בשל תכני המעצמות הגדולות. להג-רת או טאנס אומר אוד בול כי אילו הסכימה ישראל להציב את חיל האו"ם משני צידי הגבול - לא היתה פורצת מילחמת ששת הימים.

אוד בול סבור, כי פחד הישראלים מפני השמדה אינו נופל מפחדם של מדינות ערב, הסוברות שמטרת ישראל היא להדי-פם אל המידיבר ולכבוש שטחים נוספים. הוא מציע: מדינה פלסטינית ב-23% משטחה של ארץ-ישראל (הגדה ורצועת עזה); נסיגת ישראל מן השטחים הכבו-רים; יצירת חייץ של אזורים מפורזים, בהם יוצב כוח או"ם (לא משקיפים). ה-יתרון למרות של מעצמות-העל (ומועצת הביטחון), כולל כוח צבאי של המעצמות הגדולות, אשר ינטרלו זה את זה, וימנעו מגעים קרביים בין ישראל למדינות-ערב. מנהיגים קיצוניים משני הצדדים, ישר-אל ומדינות-ערב, מעכבים ומחבלים ב-ש, טוען אוד בול. יש לקרוא לוועידת שלום בינלאומית, בה תינתן נציגות גם לעם הפלסטיני. כדי להשיג פיתרון של פשרות.

אולי אין זה מפליא שאלה הם בדיוק אותם הרעיונות המנסרים עתה בחלל ה-עולם, לקראת ועידת-השלום שעוד לפני (המשלך בעמוד 18)

היה המרחק בין קבוצות אלה ובין הצי-בור הרחב בולט יותר מאשר השבוע, כאשר נחתם ההסכם לייצוב הפסקת-האש. לא רק רבבות החיילים הרובצים בחולות מול הצבא המצרי, אלא גם מאות אלפי קרוביהם בעורף, נשמו לרווחה. היה נד-מה שסכנת חידוש-האש נעלמה, לפחות זמנית. הכל הבינו את המשמעות ההיס-טורית שבעצם חתימת ההסכם הדו-צדדי הראשון בין ישראל ומצריים אחרי 25 שנה.

אפילו הליכוד הימני הרגיש בתפנית דעת-הקהל. הוא חשש להתקיף את הפסי-קת-האש, כפי שעשה לפני שבועיים, והסי-תפק בהסתייגות מפרטים.

ההסכם עצמו היה מלאכת-מחשבת של פשרה, כשכל אחד משני הצדדים ניתן סיפוק רגשי כלשהו על-ידי נוסחות מעור-פלות. חותמו של הנרי קסינג'ר היה ניכר בכל סעיפיו.

המיסמך לא שינה את העובדות בשטח. שני הצדדים ממשיכים להחזיק זה בזה בגרון, כשכל אחד יכול לנתק את השני במקרה של חידוש הקרב.

הוא הדין לגבי מיצר באבא-אל-מנדב ("שער הקינה") בדרום ים-סוף. ההסכם אינו מחייב את המצרים בפירוש לבטל את המצור הבלתי-רשמי שהוטל בו. יש רק ערובה אחת, אך היא יעילה מאד: אם יחדשו המצרים את המצור שם, יוכל צה"ל לחדש את המצור על הארמיה ה-שלישית. אותה ערובה קיימת לגבי חי-לופי השבויים, שהוזכרו בהסכם ללא קבי-עת מועדים.

או - או. מובן שההסכם אינו פותר שום בעייה יסודית. המצב בשטח נשאר בלתי-נוח, וכמעט כל סעיף יכול לגרום לוויכוחים אינסופיים - כמו הוויכוח ש-התחיל תוך 24 שעות בין צה"ל וצבא-האו"ם על כביש סואץ-קהיר.

אולם תפקידו של ההסכם הוא לזמן מוג-בל בלבד. ברור לכל שאם לא תהיה התי-קמות מהירה לקראת הסדר-שלום, יחדשו המצרים את האש - אלא אם כן יקדים אותם צה"ל.

* השלט אומר: "רק ניצחון ינקום את שבויונו שנוצחו".

מפגינה נגד קסינג'ר - הייל - למי?

שלה / מילה כה קטנה וגורמת חום / מילה נפלאה / שהרי קצת מחשבה / והרי אנו הם / רוצים שתקיים.

השלום - שיבולת וחרמש / או לפ-חות הפסקת-אש / לא עוד פגז עשן ואש אדומה / לא עוד אשה בוכיה, ותינוקה בידה.

אנשים שליווים ורגועים / יושבים ביתצותה * יהודים וערבים / יושבים ומשוחחים / אינם נלחמים / ופתאום מתגלים אנשים טובים, ישרים / בני-אדם הגונים.

ואו מצתערים ומזכירים / את החברים הטובים שלא זכו / רצו, אך לא הספיקו. מה חבל שזה לא בריקמה / אך אולי אפשר לתקן את מה שנעשה / ולשבת בשני צדי התעלה / ולראות את ידידנו בשדה ובגן / ולא בטנק בתוך ובחול"ם. וכך אני גומר / כשאני יושב ער / יושב / וחושב / על המילה הקטנה והנפי-לאה / שלום.

מדיניות

היד נשארה על הגרון

ברחובות תל-אביב ובמודעות בעיתונים נפרך נשף-תחושות של קבוצות-שוליים קיקיוניות. לפחות שלוש מהן שימשו שלט לעורר-הדין הממושקף אליקים העצני.

* בצוותא.
** השלט מימין אומר: "היענות ללחצי קסינג'ר - התאבדות!"